

„Mennesket fuldkommet i Kristus Jesus.“

(Kol. 1, 28.)

Kærlighedslysten i Kristus skaber et helt Menneske. Den er Aalder til den færdige Tapperhed, det færdige Mod, som intet kan ryste; den fører den reneste Admættelse med den helligste Selvafgæve; den forbereder til den rette Frihed. Et kærlighedslystet Menneske er oplyst over sine Konger, lænksom over sine Tuder. Vaa de beste, som ikke lenger besværlig kom for Gud, lægger han til det Talsmaal, hvor alvorlig han end hævner dem; de sidste, hvoraf han ikke lever for Gud, bringer han ikke ned i Negningen, ligesom som en Millionær sætter sine Hænderne. Han elsker Menneskene, men han frygter ikke deres Dom. Han hævner Herren i dem, men deres Tof bringer ham med et stort Glad for Jesu Hæder. Den ved sig i god Fortællelse med den bedste Gud, og i denne Besiddelse bringer han til det Menneskes Kærligt, men snart, hvor han snart, utillid og frygtløs lige overfor Herren. I Kærlighedslysten var sin Kærlighed og de Gæder, han har modtaget, trækker han ikke efter forfængelig Glatte, som Herren straffer efter. Med adlers Pål og Heratter står han over sinnes Tægn og Trængten og frygter hverken Tuden, fordi den ikke mere for ham er Syndens Bødd, eller Verdens Undergang, fordi han færdig er færdig i Gud.

Allerede i Tiden lever han det evige Liv, som ikke afbrødes og forlæstes, men kun løses og frigøres ved Regnens Tød. Han beder som et tillidsfuldt Barn, der hævner Jædren. Han modtager fornuftet og freidigt alt af Guds Haand. Han hævner med fri Samvittighed, vis paa Tøieren. Han står trofast enhver Storm imøde; thi han ved, hvem der for ham var i Stormen. Han er ikke bekymret for Mirkens Værd; thi han hævner dens Overhoveds Plan og Magt. Endnu meget mindre besværlig han sig for sin egen Værd; thi med Regn og Tof er han ikke mere sin egen, men Guds.

Saaledes står han der, en i Sandhed fri Mand, uforskyldt i Hæden,

forfærdet om en vellystet Udgang af Trængselen, ikke nedtrykt under Slag og Dom, ubekymret og sikker under Fortællelse og Kærlighedslysten, hvor alt følger, fast og rolig i tro, de færdige, udvung, men uforskyldt med Blodet paa Dødsen, stærkere end Tuden og seierligere end Hæder. Ja, gives der paa Jorden noget, som fortjener Ravn af sand Mennesketorhed, saa grundes den alene paa en i Kristus Blod fuldkommen Samvittighed. En saadan Samvittighed giver den Fasthed og Holdning, som vi ogsaa under en Dødsens Tægn maa falde kæmpelig; denne indre Frihed lige overfor Gud, der lige overfor Herren skaber sine magtige Personligheder, som hvor de end viser sig, selvstændig giver sin stille, men seirende Gudstidelse over Gæsternes gjælden og drager hen som levende Troels, hvorved forføgende Sjælesmod atter hævner sin Tilids rjænde Tunde.

Saaledes Troelmsmennesker er i stand til at erstatte os de forrige Tiders Englemandsberetninger. Deres dybe, evrigeke No strømmer undergjørende over paa os; deres Nærværelse opmuntret, beroliget os og hævner os op med paa deres højere Vane. Ord, Talemaader og Gæder gør det vistnok ikke. Anstil dig saa behjertet og troelsfuld, som du vil, det giver ingen Virkning. Der undergjørende strosi ligger ene og alene i den indre Sandhed; uden den bliver vi selv i den rigtige sandelige Kærlighed kun „Stor uden Sand.“ Bær vistnok behjertet i Gud, og selv uden Ord skal du staa for Tænder som et forfærdet Fortællere!

Et kun er min Ven; giv dette ene! I hint ene alt jeg har og nyder; Afkom den Vished mig, at i det rene Blod jeg læres, og min Synd bortfærdet!

Quælen Tro: Da min, jeg din alene! Hvor dens Seiersfest mig gjennemløder.

O, da styrker Jord og Himlens Væ! Bæst jeg staa dog over Verdens Tæ.

F. B. Krummacker.

Om dig selv?

... om dig selv? ... en Gudstidelse, at her ... Slags Mennesker: de ... gudstidelige, de omdøbt ugdelige og den store Middelklasse. Bibelen ved kun om to Slags Mennesker: Syndere, som modtager Guds Raade, og Syndere, som forfulder den.

Missionær Krosberg spørger: „Gvad siger du om dig selv?“

Spørger: „Vel, jeg skal sige Dem min Mening om mig selv. Jeg kan ikke sige, jeg har gjort noget godt i mit Liv, og heller ikke, at jeg fremfor andre har udrettet meget godt. Jeg har altid hørt at gaa paa omdøbte Synders Vel, men jeg ved godt, at jeg ikke hører til de strengt gudstidelige Fortællere. Derfor mener jeg ikke at tage fejl, naar jeg som mange andre maa kalde mig et Middelmenne.“

A. Du vel. Men tror De ikke, at alt, hvad der effiserer, har et Ophav, og at enhver Virkning har Grund i en Karsag?“

B. „Jo naturligvis!“

A. „Gvad er da Grund og Karsag til, at et Menneske er et godt Menneske?“

B. „Grundårsagen deril er jo Gud; thi han alene er god og virker paa Mennesket til det gode.“

A. „Og hvad er Karsag til, at et Menneske er ondt og slet Menneske?“

B. „Dævelen; thi han frister Mennesket og vil gjerne have som mange som mulig med sig i Forførelsen.“

A. „Men hvad er nu Karsagen til, at et Menneske er et Middelmenne?“

B. „Jeg ant—o—g—e—e—“

A. „Jeg antager, at De sidder fast. De ved sin Fortællingsmand, at der findes god, egte Karsag og slet Karsag; men har De nogenlunde hørt tale om en Middelarsag, som hverken er egte eller slet? Vil De ikke tænke skærselig over dette? Ingen kan hævne to Herrer og allermindst Gud og Verden; thi naar Gud vil mod Best, saa vil Herren mod Alt; naar Gud drager, holder Herren tilbage; naar Gud siger ja, siger Herren nei. De kan ikke for Gud være noget Mid-

delmenne. Det er intet Middelst, og det er ingen Middelhed, eller nogen Middelstjæbne i Evigheden. Der er kun to Slags Mennesker: de, som er i sin naturlige Tilstand, og de, som er i Raadestanden; ligesom disse som der i Raad Dage kun var to Slags Mennesker: de, som var inde i Kæden, og de, som var udenfor den.“ — „Synthesen.“

Kærlighedslysten paa Spor.

En Dag, da jeg var paa Festsamlingen som Vidne, lagde jeg i Den tidens Rætte til følgende Scene, som gav mig Adskillig at tænke paa:

En Jænge bragtes ind, beskoldt for to mindre Toverier Dagen forveien. Bedkommende Forighed forvurte ham i en Hærs Tæne om Kæm og Adress. Som Svær kom et slett Ravn. „Gaa sin frem med det,“ sagde Funktionæren, „si hævner dig nok,“ men atter kom der legnagtig Bæst. For at forebygge uretligt Ophold i Kærlighedslysten, lagde Forførelsesmanden: „Kærligt, fra godt til videre i Sagen,“ hvorpaa Vidnerne kaldtes ind, og begge Beskoldninger kom ham bevillet. Dommeren dømte ham knap til erindres til tre Maanedes Kærligt for hver Forførelse. Da Dommen var assagt, trak Retshæderen frem en Skuffe, lag op et Papir, omdøbte det og viste det frem til Arrestanten med de Ord: „Her er du, dette er dit Portvæt; vi har ledt efter dig overalt, nu har vi fundet dig. Du kommer til at sidde seks Maanedes for disse Toverier, og derpaa kom vi jo, om der bliver andet ogsaa.“ Ophævelsen, Fotografiet og den hele Scene gjorde stor Opsigt i Retten. Tænen var nemlig en gammel Strafsejlsang, som mulig var demitteret; men forskellige Ting bragte Mistænksomhed hen paa ham, og Begivenhederne de to sidste Dage viste, at Mistænksomheden var grundet.

Denne Historie forkommer mig at give et stærkt Eksempel paa, hvad den menneskelige Kærlighedslysten er i stand til at gøre. Den holdt sig med Vunden, og næsten har i nogen Tid havde udgjæet deres Kærlighedslysten. Men han nu trods al sin Vist opsporet og greben. Det er ikke un-

ligt for Forbryderen at undgaa den menneskelige Retfærdigheds Forsjælgelse, dog kunne vi vist sige, at det er meget vanfælg. En bekendt Morder blev arresteret, men var saa heldig at undgaa. Han var endog kommen saa langt, at han allerede var ombord i det Skib, der førte ham til Amerika. Men da Politiet havde fulgt hans Spor saa langt, tog man over Havet med et hurtigere Skib og kom tidnok til at møde det, hvori Forbryderen var. Saa snart dette blev signaliseret, reiste Politibetjentene ud og fikrede sig Jangten, inden han kunde lande.

Dom, Telegram, Fotografi og andre Opfindelser kommer Alle sammen Loven til hjælp og forhindrer i det Grad Almindeligheden for en Jangens Undvigelse.

Derfor det er saa vanfælg at undgaa den menneskelige Retfærdighed, hvorledes er da Zunderen stillet lige overfor den guddommelige Retfærdighed? Fra denne kan ingen undgaa. „Hvor skal jeg gaa fra din Haand? og hvor skal jeg fly fra dit Ansigt. . . . Vilde jeg tage Morgenrødens Svinger, vilde jeg da ved det ødste Hav, saa skulde ogsaa der din Haand føre mig og din høire Haand holde mig fast.“ Herrens Svine er overalt, og han ser de Døde og de Gode. Man hør sin Broder Abel ihjel og prøver at skule Søren af sin Synd ved at glemme Broderens Regene i Jorden. Men dette Blods Røst rober til Gud fra Jorden. Achan stader en Guldspænde og er loffelag Kæppe, som han, toertimod den guddommelige Befaling, stjæler og skjuler i sit Telt. Men Gud saa Gjælingen og bragte Forbrydelsen for Ansigt. Achan og Saffira havde ærbøggelig planlagt og udført sin forfælske Gjerning, men Herrens Haand hemsøgte dem med Straffen. I alle disse Tilfælde hør vi et Billede paa den kommende Dom. Af og til behøver det Gud paa en sønspringende Raade at lade Retfærdigheden hurtigt følge paa Overtrædelsen, men Dommen i dens Helhed vil ikke blive fuldkommen oansenboret før paa den store Domsdag. Han er den Gud, med hvilken „vi have at gøre.“ Vi maa „have at gøre med ham enten vi ville eller ei.“

„Han smiler i Himmelens; i Dødesets Bede

Han tordner. I Luftens, paa Jorden, i Havet, han er.

Bestaaende hans Lie mig her.

Jeg kan ikke modsig hans Brede.“

Og dog er der Hæder! Det er for gaares at være paa at fly fra ham, gjer derfor som Evangeliet indbyder og beder dig om, fly til ham. „Kom-

mer dog og lad os gaa irette (med hinanden), siger Herren; derjom eders Synder (end) var som Purporet, da skulle de blive hvide som Sneen; om de (end) vare røde som Skarlagenens (Harve, da) skulde de dog blive som den (hvide) Vld.“ Kristus har gjort Fred ved sit Korsets Blod, og du indbydes til at søge det Da, som dette dyrebare Blod giver. Den eneste Raade, paa hvilken du kan undgaa Guds Retfærdighed, er at hengive dig til ham, bekende din Synd og modtage den frie Raade, som tilbødes paa Grundlag af Kristi fuldkomne Gjerning. „Thi den, som ikke vidste af Synd, har han gjort til Synd for os, for at vi i ham skulle vorde retfærdige for Gud.“

Den før omtalte Hændelse illustrer iøjensynligt Syndens forblindende og ødelæggende Magt. Denne Mand havde i flere Aar siddet indespærret for sine Forbrydelser. Han var bleven fri og havde hans Velighed til at begynde at nyt Liv paa en arlig Raade. Alligevel droges han tilbage paa de gamle Veie. Den Straf, han havde lidt, havde ikke ødelagt Udvælgelsen til Synd, og Muligheden af en Straf holdt ham ikke fra Synd.

Men der gives en Magt, der kan overvinde dette Toranni. Han, som befrier fra Syndens Skyld og Straf, befrier ogsaa fra dens Magt. Lad din Ven til ham være: „Stab i mig et rent Hjerte og forny en stadig Haand inden i mig.“ Han vil skrive sin Lov i deres Hjertes, og naar den er freesen der, vil det ikke være vanfælg at adlyde den. Godt du især tiltrænger, er en indre Kraft til at modstaa Synden og gjære, hvad der er ret; denne Kraft kan Gud give. Naar du er kommen tilbage til ham, naar du har modtaget hans Tilgivelse og kan nyde hans Raade og høre hans Haand boende i dig, vil du lære at hade Synd og elske Retfærdighed. Du vil lære at fryde dig i hans Lov og finde, at hans Veie er Ulfredshed og Fred.—(For Fattig og Rig.)

En Kjærlighedsbudsnesse.

Da Oberlin, der som Præst i Steinthal virkede til saa stor Velgørelse, giftede sig, stiftede hans Svigermoder, en trofast gudhengiven Kristen, med sin Datter ind i Prestegaarden. Men Guds Børn har herude paa Jorden endnu deres Synder og Svagheder, og den himmelske Fader maa have megen Naalmodighed med sine vanartige Børn, og bære dem med stor Langmodighed. Oberlins Svigermoder havde en Naane, hvoraf endnu mange Guds Børn lide; han kendte godt det andet Bud, men alligevel roobte hun ved enhver Begivenhed, naar hun hørte en Ryhed,

blev overrasket eller forskrækket: „Af Gud!“ eller „Af Herre Jesus!“

Oberlin hørte dette og forestillede i al Kjærlighed Svigermoderen, at hun herved overtraadte det andet Bud og misbrugte Herrens Naan. Dog undskyldte hun sig med, at hun ikke tænkte noget Ondt derved, og at det kun var en Sane; Gud vilde ikke tilregne hende det, thi han vidste jo, at hun elskede ham osv. Men Oberlin tog Sagen alvorlig, især ogsaa af Hensyn til sine Tjenestefolk og Børn, som daglig havde dette Exempel for sig. Han grundede over et Middel, hvorved han kunde befri Moderen fra denne Naane. Bøggved Huset laa Næven, hvori der var et Vindelgysthus. Dette var Moderens Indlingsplads, og her sad hun ofte og strikkede. I Haven havde Oberlin Græskaal, som blev stærkt hjemjagt af Raalorme. Da fik han et lykkeligt Indfald: Svigermoderen havde efter Middagsmaaltidet atter opjagt sin Plads i Vindelgysthuset, da Oberlin reiste sig og begyndte at søge efter Orme paa sin Naal. Da han fandt den første, roobte han: „Svigermoder, jeg har fundet en Raalorm!“

Moderen svarede: „Træb den da!“ Ved den næste roobte han: „Svigermoder, her er atter en Raalorm!“ og dermed traadte han den ihjel. Saaledes roobte han ved hver Orm: „Svigermoder, her er atter en!“ Til sidst sagde Moderen: „Men fjære Oberlin, drøb dog Raalormene og tald ikke paa mig for hver en, du finder!“

Oberlin svarede venligt: „Fjære Moder, jeg tænker jo ikke noget Ondt derved; du ved jo dog, at jeg elsker dig. Svigermoder, her er atter en!“ Saa snart forstod Moderen: „Oberlin, jeg forbejder mig det! Hvad vedkommer dine Raalorme mig?“ — Oberlin svarede venligt: „Fjære Moder, jeg tænker jo slet ikke noget Ondt derved; du ved jo dog nok, at jeg elsker dig. Svigermoder, her er atter en!“

Da reiste Moderen sig, tog sin Stammel og gik vred ind i Huset. Oberlin fulgte efter hende og spurgte med Venlighed, hvad der var i Veien, hun saa saa forstent og misfornøjet ud.

Kun gav hun sin Brede Luft, sagde, at hun var en gammel Kone og vilde ikke tale, at man gjorde Rar af hende. Oberlin skulde dog som Præst og Søn skamme sig, at han kunde til lade sig den Slags Spøg lige overfor sin Svigermoder; hun kunde forøvrigt slet ikke forstaa hans Opførelse, han behandlede hende jo ellers saa Kjærligt og hensynfuldt; men hun vilde ikke finde sig i, at han valgte hende til Ogenstand for sin Spot og ved hver Naalorm udraabte hendes Naan; det maatte hun jo selv kunne

indse, og derfor var hun med Ketts vred o. i. v.

Oberlin lod hende tale ud; derpaa greb han hendes Haand og sagde, at han ingenlunde havde villet frænte hende. Men naar hun, en stakkels syndig Slabning, ikke kunde tale, at hendes Naan blev bragt til Unytte, hvorledes kunde vel saa Himlens og Jordens Konge finde sig i, at hun daglig, Kar ud og Kar ind, utallige Gange udtalte hans Naan letfærdigt og ganske unyttigt? Da rakte hun ham taknemlig Haanden og lovede fra nu af at bekæmpe denne Synd, og Oberlin skulde trofast hjælpe hende dermed. Viskeligt frempelede hun tappert og med Fred, og handlede det engang imellem, at hun letfærdigt bragte Herrens Naan, saa sagde Oberlin hende: „O, Svigermoder!“ det var tilstrækkeligt, og til sidst havde hun helt overvundet denne Fiende.

„Jeg er Døden nær, og jeg er hange for at dø!“

(Af en Bibelkvindes Erindringer.)

Nog fik engang Opfordring til at besøge en mig skinde, som nemlig var sluttet ind i mit Distrikt. Den laa paa det ødste af Læring. Det var et iøjensynligt Sun, der mødte mit Liv, da jeg traadte ind i det jettige Hjem. Jeg udtalte nogle deltagende Ord, sagde, at det gjorde mig ondt at se hende saa hoag, og at jeg kendte hendes store Jættighed.

Hun saa paa mig med Andren og sagde til sin Søster: „Kun, tag Børnene ud, jeg vilde gjerne tale i Svarum med denne venlige Kvinde.“

Jeg satte mig ned ved hende, og hun sagde: „Jeg er Døden nær, og jeg er saa hange for at dø.“ Hun græd højt og skulte sit Ansigt i Baget. Hun var i hellig Bevægelse. Jeg vendte lidt, for at hun kunde blive roligere. Efter nogle Dødsfælske Forløb løftede hun atter Hovedet og sagde:

„Tal med mig om noget Andet end min Sygdom og Jættighed. Jeg ved, at jeg skal dø, og det forfæder mig; jeg er saa angst, saa angst for at dø.“

Jeg svarede, at jeg var glad ved at høre hende tale saaledes; thi det var oansenbart, at Guds Haand arbejdede i hendes Døds og viste hende, hvad hun manglede. Jeg sagde, at der fandtes Raade ogsaa for hende, og Jesus ogsaa var hendes Frelser, villig og magtig til at frelse. Derefter læste jeg nogle Vers i Job. 3. Jeg læste de dyrebare Ord: „Saa elskede Gud Berden, at han har givet sin Søn, du enbaarne, at høre den, som tror paa ham, ikke skal fortæles, men have et evigt Liv.“ Da jeg hørte op, saa jeg, at der over hendes Ansigt laa

et Udtryk, som uanselig kan bestrives.
 „Al," sagde hun, „tror De, at det-
 te Hjemme Ord ogsaa kan gjælde
 mig?" — „Hvis De kan modtage det,
 saa gjælder det Dem. Thi giv Aft
 paa, hvis Ord det er. Det er Guds
 Ord. Ser De ikke ogsaa, hvis Afsæt-
 tighed det er, som her omtales? Det
 er Guds store, dybe Afsættighed til
 fattige Syndere. Hvis De helt en-
 faldigt vil tage mod dette Guds Til-
 lofte, saa gjælder det Dem. Just i
 det Ord 'hvor den, som tror,' ligger
 Bistøden om, at det ogsaa gjælder
 Dem."

Juden jeg forlod hende, havde hun
 taget imod Gaven. „Det er for mig,"
 sagde hun, „det er jo for hør og
 en."

Da jeg den følgende Dag besøgte
 denne skuffede Kvinde, saa jeg Strafs
 til min store Glæde, at Fortvivlelsens
 mørke Tåner havde givet Plads for
 Trøst og Fred. „Jeg tror, at Jesus
 Kristus er bød for mig," sagde hun.

Mindet om mit sidste Besøg hos
 hende er mig særlig kjærbart. Da jeg
 sad ved hendes Side, sagde hun: „Jeg
 ved, at Jesus vil ikke forlade mig;
 han har gjort saa meget for mig; jeg
 er vis paa, at han skal ikke slippe
 mig."

Jeg læste for hende af Galas 4.
 Kapitel: „Naar du gaar gjennem
 Bondens, da vil jeg være med dig, og
 gennem Kløderne, da skulle de ikke
 overfalde dig; naar du gaar gjennem
 Jiden, skal du ikke forledes, og Quen
 skal ikke forføre dig. Thi jeg er
 Herren, din Gud, Israels Hellige,
 din Frelser."

Et kært Smil saa udbredt over
 hendes Ansigt, da jeg læste disse
 Forjættelsens Ord; og da vi skiltes
 for aldrig mere at mødes her i Li-
 den, sagde hun: „Jeg ved, at Alt er
 vel."

Ser mild i din Tale!

Et Jerubsonetog rullede henover
 os af disse vestlige Stater. I en af
 Bognene sad en Kvinde med et lidet
 Barn, hvis Graad og Altså irritere-
 de nogle af de andre Rejsende. Naar
 disse var en velæret Formet, hvis
 Udseende gav Indtryk af Mægtighed
 og Veltand. Særlig opbragt over
 Barnets fortvante Graad stansede hun
 Altså fra sig, reiste sig bød og
 sagde med et ubølligt Tonefald i
 Stemmen: „Kan De da ikke lade det
 Barnet til at tie?"

Hans Tie modte den unge Kvinde
 Blik, og hun saa da, at hun var kaldt
 i Tægsdragt. Hun saa paa ham og
 med Taarer i Øjnene sagde hun:
 „Jeg kan ikke for det. Det er ikke mit
 Barn. Jeg gjør, hvad jeg kan for at
 berolige det."

„Hvor er da Bøderne?" spurgte
 Formeren, nu i lidt blidere Tone.

„I sin Sigte, i Baggagetoggen
 med dette Log," sagde den unge
 Kvinde tydelig bevæget.

Ufaldet faldt nogle store Taarer
 nedover Formereens Kinder. Hun
 stod op, tog det lille Barn i sine Ar-
 me, kyssede det, spædferede frem og
 tilbage med det og prøvede, saa godt
 hun forstod, at berolige den moderlø-
 se lille.

Hun angrede nu sine folde, haarde
 og saarende Ord.

Ja, hvor mange hjærtilbedelse
 Ord og Handlinger vilde ikke blive
 forandret til hjærtilbedelse og
 Hjærpsomhed, prøvede vi saa sandt at
 sætte os lidt mere ind i andres Stil-
 ling, deres Sorgen og Rødsange.

Guds Ord.

En religiøs ligequldig Mand
 spurgte engang en Dame, om hun
 troede Bibelen.

„Ja," svarede hun.
 „Hvorfor tror De paa den Bog?"
 „Fordi jeg hører Forfatteren,"
 svarede hun.

Svaret, hører ogsaa du Bibles
 Forfatter? Hører du den Gud, som
 taler der?

Han taler Sandheden om dit Hjer-
 te, om din Synd. Giver du ham Ret
 i hans Dom om dig?

Han taler ogsaa Sandheden om sit
 Hjerte, at han elsker dig, at han har
 givet dig sin enbørne Søen til Frel-
 se, og at han giver dem den Hellig-
 aand, som beder ham derom. Giv nu
 Herren Ret ogsaa i denne Sandhed.
 Da har du din Synd tilgivet, da har
 du et salig Bekendtskab med Herren.
 Han er din Gud. Og hans Ord er
 da for dig et hjært og velsignedt Ord.
 „Den effendes Brev til sin effende"
 er Bibelen Heven faldt med Dette.

Det er ikke saa underligt, at en
 gjør det, der er galt, som at han gjør
 det, der er ret. Thi at gjøre galt er
 at vælge en af tusende Veie, mens at
 gjøre ret er at vælge den ene Vie,
 som alene er den rette.

Saa til

Hirsch,

Den gamle erfarne Apoteker fra Norge
 med flere Doktor Recepter samt for norske
 Familie Mediciner af alle Slags — sa-
 som: **Sofmandsdræber, Natta-
 dræber, Rigabalsam** etc.

Apotekeret er altid villig til at give
 Raad om Suffer.

Post-Ordrer ekspederes p. Cogsraade.

Skedse:

Hirsch Pharmacy Co.,
 1425 1/2 Ave. Hj. Pike Street
 Seattle, Wash.

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benyt-
 te sig af følgende Hoteller, naar de
 er paa Rejser:

Tacoma.

HOTEL GORDON

1306 1/2 Pacific Ave. Tacoma

Rum per Dag, Uge eller Maaned

THOS. L. HOLMES, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot

Transients a Specialty

Free baths.

Los Angeles.

Portsmouth

HOTEL AND CAFE

516 So. Hill St.

Ligeoverfor Central Park

Los Angeles California

P. P. Paulsen, Prop.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS

No. 8 State St., New York.

Nærmeste Hus ved det nye Landings-
 sted for Emigranter

Kristeligt Herberg for Indvandrere og
 andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmission-
 nær, træffes i Pilgrim-Hus og staar
 Emigranterne til Råd og Daad.

EASTERN REALTY CO.

Kjøper og Sælger

Vi kan anskaffe det bedste
 Land i gamle og nye
 skandinaviske settlementer

18 Riverside Ave. Spokane, Wash.

For førsteklases Fotografier hen-
 vend dem til den velkendte
 dygtige norske Fotograf

J. P. AABERG

1322 Pacific Ave. Tacoma

DR. L. N. JACOBSEN

Norsk Læge og Kirurg

Kontortid 10-12, 2-4 og 7-8

Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg
 Seattle, Wash.

Office Phones—Main 6177; Ind. 3262

Residence: Ind. 3626.

**DRS. ROBERTS, DOERRER
 AND BLODGETT**

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

C. G. MELLINGER

Begravelses-Direktør

Skandinaviske og Tyske Taale

Phones Main 251. Home A 1251

910-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS

Tandlæger

217-218 Warburton Bldg.

Telephone Main 5125

Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash.

Oplog fra Luther Publ. Huse.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses
 Linier

VISELL & EKBERG

1308 Pacific Avenue
 Tacoma — | Wash.

Lien's Pharmacy

Skandinaviske Apoteker.

Ole B. Lien. Harry B. Selvie

DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes uilagtlig

M. 7314 1192 Tacoma Ave.

Skandinaviske

Begravelsesbureau

C. O. LYNN

Telefon Main 7745 Home A 4748

GAFFNEY & LYNN.

945 Tacoma Ave.

Student - Supplies
 of all Kinds

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

SAM CROW

HOUSE
 FURNISHING
 COMPANY

225-27-29
 Riverside Ave.
 Spokane Wash.

Complet Udvalg Linoleums, Carpets,
 Möbler, Ovne og Crockery.
 Telephone Main 2494

Alterbilleder

Tætmette og Skandinaviske
 mantere afførsk om et
 billed. En Skandinaviske mantere, et Skandinaviske
 de gamle Skandinaviske mantere. Skandinaviske Skandinaviske
Arne Berger, Skid.

544 1/2 2nd St., Portland, Oreg

ENGER & JESDAHL

Skidrejseskuffer

Er det norske Hovedkvarter i Everett

1618 Detroit Ave.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and
 Licensed Embalmers

PHONES - - Office Main 146

Residence - | Red 2081
 Main 2912

Undertaking Parlors and Chapel, Maple
 Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn

ROBT. W. COLLINS

Salte in Wagon Elk.,
 handler med Real Estate og andre
 Landeindkomme. Laan

COEUR D'ALENE, IDAHO

"Pacific Herald."

A Religious Weekly.

Aristokratisk Ugeblad udgivet af Presby-
terianerens for Pacific Distrikt af den
Kirkelige Synode ved en Komite.

Entered at the postoffice at Parkland,
Wash., as second class matter.

Alt vedrørende Medaktionen ind-
sendes til W. O. Herke, 1818 Tan-
nant Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Ruber, Beskjendtgørelser og
Notiser indsendes til "Pac. Herald"
Rens, Puget Sound Posten, Ta-
coma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forret-
ning besjerges af Vakt. G. M. Her-
nager. Deres adresserede "Pacific
Herald," Stanwood, Wash., vil paa
ham.

Bladet koster

For Aaret \$.75
For Aaret til Canada..... 1.00
For Aaret til Norge..... 1.00

Adresser: Stanwood, Washington.

Taknemmelighed.

"Min Sjæl lov Herren og glem
ikke alle hans Beskjæringer."—Pl.
103. 2.

Den betjante Historikskriver, Ta-
citus, som levede paa det gamle Ro-
mens Keiserrik, har engang sagt: "Gu-
derne behandle sig ikke om vor Trefte,
men kun om vor Straf."

Ja, hvorledes det man have
været for Mennesker den Gang, naar
de saa op til Gud, da at slude den
luffet for deres Bønner og fuldstæn-
dig Hverdyg for deres Sorger og
Lidelser, Fred og Glæde, kun gri-
bende ind i deres ubønhørlige Skæb-
ne for at hævne, hvad de havde for-
brudt! Skikken vendelig stor For-
skjel er der ikke paa Guds Bønner
Hjælp over Gudernes Mangfoldighed
og paa Davids dødlige Uanselig til
den Herre, som var hans Hjerte, som
Julefattedes her, selv om hans
Hjerte Hævede og "Dødens Rødder
lagde sig over ham." Og dog havde
David kun kunnet den Hæderlighed, som
er Kæden udbønhørlig paa os, da Vi-
dens Høje kom, og vi til Lov af se
det, som mange Prædiker og Retfær-
dige fortjener hævnerede af se.

Men naar nu saa nogen Naade er
bleven os til Del, takker vi saa ogsaa
Herren for alle hans Beskjæringer?
Siger vi ham højt og fremt Tak for
den største af alle hans Gaver, hans
enboarne Bøn, som han ikke spævede
for det Skuld? Og glæmmer vi al-
drig at love og prise Gud for alle de
sværgede Beskjæringer, vi stadig mod-
tager af ham til Røgen og Sjæl?
Takker du ham af hele dit Hjerte,
naar han har givet dig et sundt Be-
greb og fritaget dig for Svagbed el-
ler Smerter? Eller naar han har
adrukket dig med sine Søner og

Coner til at tale? Glæmmer du al-
drig at sige ham Tak for dit Sjæl,
hvor læstigt det end er, naar det dog
kan Hjerte dig mod Regn og Skade,
eller for det daglige Brød, selv om
det er smalt og grødt? Hvis det
mætter og nærer dig, opfylder det
sin Hensigt ligesom godt som Forber-
nes overdaadige Maaltider. Glem
ikke at takke Gud for alle hans gode
Gaver?

Og is høiere du kommer ind i
Takkelsen, desto mere til du saa af
takke for. Selv for det Kors, Her-
rens legger paa dig, vil du lære af
takke, naar dit Liv er bleven opløst
til at se, at Alt, hvad der møder dig
af Sorg eller Glæde, er Guds Hæd-
ige Forber med dig. Det var dette
David havde erfaret, naar han sag-
de: "Hvorfor rødder du dig, min
Sjæl? og hvorfor brister du over mig?
Hi efter Gud; thi jeg skal endnu tak-
ke ham, mit Ansigt vægen Trefte og
min Gud."

Brev dig selv, om det ikke skulde
være Uafsmækket, der mange
Gange gjør dig uilfreds med Livets
Lidenskaber, og som tager Glæden
bort fra dit Kristendom og Trefte af
dit Hjerte! Hvor meget du end har
at bede om, saa har du dog endnu
langt mere at takke for, og derfor
skulde ogsaa alle disse Begjæringer
komme frem for Gud i Bøn og Tak-
sættelse med Takselv.

Sore Bøn.

Gaude allede Pastor G. H.
Stah, var en forig Tidsmand for
Menighedsstolen og Børnens kriste-
lige Opdragelse. Strafs for sin Død
skrev han til Minnesota Distriktets Syn-
odemøde:

"Jeg ved, at mange vigtige Sager
ligger til Synodens Behandling;
men jeg maa for Lov til at nævne 2.
som ligger mig nærmest paa Hjerte.
Den første og næste: Børnens kriste-
lige Opdragelse og Opdragelse.
Dens Sag har for mig som den
høieste og vigtigste af alt det, som
Synodedistriktet har at tage for sig.
Det er noget som snart, langt og be-
medigt at give og paa, hvorledes
dese mange tusende dødlige Børn for-
sømmes med Gensyn til deres kriste-
lige Opdragelse. De oplæres i de
Ting, som høerer Verden til, men ikke
i det, som høerer Gud og hans Rige
til; de faar Undervisning om deres
jordiske Børgerskab, men ikke om de-
res himmelske. Hvor jeg skulde an-
se, at vort Folk nu vilde komme til
at ligne vore gamle ledningerne
Væsnere, som gik med en bestandig
Ien i deres Hjerte og ikke til Fred,
for Børnene havde lært deres Hæd-
sind og Forklaring. Derfor Bør-
nens Opdragelse i det kristelige
Barnskaldom som vore Forældre i

Rustiden paa Hjerte som de gamle
Forældre i Fortiden, da vilde de ikke
saa No, før end der blev et kraftigere
Arbejde over hele Linjen for de man-
ge tusende dødlige Børns kristelige Op-
dragelse og Opdragelse. O at Her-
rens Ord til Peter kom til at lyde
som en Bøn ind i Forældrehjem-
mene blandt os: "Mågt mine Børn,"
Hæder, da vilde der blive Arbejde!
Derpaa beror Samfundets Fremtid,
dette er viselig Samfundets Bøn,
Gud give Naade til, at dette maa
komme til at ske i Jesu Navn!"

Ansigt for vore Næggjæringer.

Af Dr. Luther.

Bed Kristi uskyldige Død er den
hele Verden bleven ren og fri for
Synd og dermed forløst fra Tøden og
al Misset.

Efterdi da nu ved denne eneste
Middel mellem Gud og Mennesker
Synden og Tøden er borttagne, saa
var vel den hele Verden saa aldeles
ren, at vor Herre Gud i den inset an-
dt kunde se end ideel Retfærdighed og
Deltighed, dersom vi blot kunde fru-
det. Og om der end freudeles bli-
ver noget af Synden tilbage, saa vil
dog Gud ikke kunne se denne Synd
for den klare, lyse Sol, som er Kris-
tus.

Paa denne Side er der ingen
Mangel; thi Kristus har båret den
gamle Verdens Synd og gjort Trefte
for den. Men det os mangler
det, idet vi er saa svage til at tro det.
Dersom vi fuldstommen troede det,
saa var vi allerede ganske salige og i
Paradiset. Men den gamle Sæl, som
endnu hænger os om Halsen, den læ-
der os ikke komme til denne fæste Tro.

Derfor er det højt fornødent, at
vi uden Afslætte drøyer paa Retfærdig-
hed om den Retfærdighed, som vi har i
Kristus, gjør den stor og herlig mod
den Retfærdighed, som kommer af
Loven og Gjæringerne, hvoraf der
ikke er noget Sprog eller nogen To-
lelskab i den hele Verden, der noksom
saa satte, endfæge da udtale hans
Døds og Hæder.

Derfor om den hele Verdens Syn-
der ligger paa det eneste Menneske,
Jesu Kristus, saa ligger de sandelig
ikke paa Verden.

Men ligger de ikke paa ham, da kan
det aldrig staa feil; de maa viselig
endnu ligge paa Verden.

Men Gud have Lov og Tak, som
har givet os Seir ved Jesu Kristus,
vor fæste Herre!

Kad os dog nu ogsaa se, hvorledes
i denne eneste Person to saa ganske
og aldeles modsatte Ting kommer
sammen. Paa denne Person lyser og
trænger sig ind med al Mågt alle al-
ene mine og dine, men den gamle
Verdens Synder tilhøde, hvad det er

sket af dem, endnu daglig Her, i
Fremtiden vil ske indtil Verdens En-
de, og de vil ganske og aldeles for-
demme dem, som de da ogsaa gjør.

Men i den samme Verden (der al-
ene af den Grund er den høieste og
høieste Synder, fordi han har liden-
de den gamle Verdens Synd paa sig)
er og har ogsaa den evige, uovervindel-
lige Retfærdighed. Derfor saa
træffer disse to freudelige Mærker
sammen med hinanden, den høieste og
høieste Synd, udenfor hvilken det el-
lers ikke er nogen Synd, og den høi-
ste Retfærdighed, udenfor hvilken der
heller ikke er nogen Retfærdighed.
Der maa da udbønhørlig den ene af
dem vige og ligge under for den an-
den, forbi de saa over al Naade
haardt og høstigt lærer knud hinan-
den, at det ikke er muligt, at de begge
skal blive bestaaende.

Saaledes angriber nu den hele
Verdens Synd med stort Røveri og
gram Brøde denne Retfærdighed.

Godt Her?

Retfærdigheden er evig og udele-
lig og uovervindeligt; paa den anden
Side er ogsaa Synden den høieste
og grusomme Tyrant, der roder
og beriser, saa vidt den gamle Ver-
den rækker, tager alle Mennesker til
fange og gjør dem til sine Tralle.
Kort sagt, Synden er den allorør-
ste og mest giftige Salsager, som for-
hæder og tillat omslutter den hele
menneskelige Slægt, alle Læde, bel-
lige, uretferdige, onde, onde. Thi det-
lem Synden ikke var til, da havde
Tøden ingen Brød.

Dens Døds, ligger jeg starter nu
med al Mågt til paa Kristus og vil
oplyse ham paa samme Naade, som
han plejer at gjøre med alle andre
Mennesker. Men den ved ikke af, at
den angriber en sandan Person, som
har en uovervindeligt og evig Retfær-
dighed.

Derfor kan det ikke være eller bli-
ve anderledes; i denne Kamp maa
den grusomme Tyrant, Synden, blive
overvunden og dræbt, og dermed Ret-
færdigheden blive og forblive levende.

Saaledes bliver i Kristus hele
Verdens Synd overvunden, dræbt og
ganske begraves og jorden; og Retfær-
digheden derimod, der som en Gæll
har overvundet og freiet, bliver Her-
re og Gættel i al Evighed.

Hjerrighed besjæret.

Enhver Kristne har vist en eller
anden Synd, han høstlig maa frempe
ind. Her skal fortælles om en
Kand, som havde høst Omg til
Hjerrighed.

En Søndag kom han ind i Kirken, talte
Presten om Besjæret og opmunt-
rede Menigheden at gde til en
Børnehjerrighedsskole, Røden var
samtidig dødsdømt og havde for Bøne

at hvide lige under Prædikestolen og
saaledes, at Ansigtet vendte mod
Forsamlingen.

Præstens Ord den Dag rørte ham
dybt, og han sagde ved sig selv: „Jeg
vil give ti Daler.“ Vist længere ude
i Prædiken: „Jeg giver femten
Daler.“

Med Prædikens Slutning var
Manden saa bevæget, at han beslulte
sig til at give femti Daler.

Ku blev Indsamlingskassen sendt
omkring. Som disse kom nærmere,
begyndte hans Betsjælehed at dun-
stet kort. Han slog af fra femti Da-
ler til tyve, til ti, til fem, til nul.
Han bestemte sig til — ikke at give
noget.

„Dog,“ sagde han, „dette lader sig
ikke gøre; det gaar aldeles ikke an.
Jeg er i en pinlig Stilling. Min Sø-
lighed og mit Himmelhaab afhænger
maasse af dette Spørgsmaal. Denne
Gjærrighed kommer til at blive min
Mula.“

Kassen kom nærmere og nærmere.
Ku var Afgjorelsens Øjeblik.
Svad skulde han bestemme sig til?

Kassen blev holdt frem. Alles
Øine i Forsamlingen var rette paa
ham; thi under Enkelten havde han
siddet med Pengebogen i den ene
Haand og uden at sige det, havde han
i sin Forvirring sukket saa højt, at
det høretes udover Kirken.

Krisen var over ham. Og — i det
afgjørende Øjebliks Fortvivlelse griber
han Pengebogen, lægger den i Ind-
samlingskassen, og med et bestemt
Udtryk paa Ansigtet siger han ganske
berøst: „Ku kan du krumpe dig, gamle
Adam.“

Denne var en Seier — større end
mangen Kæmpe nogenstunde har
vundet — det var en Seir over sig
selv.

Der er altsaa Midlet mod Gjærrig-
hed. Med Guds Hjælp maa den gamle
Adam, den gjærrige Tilbøielighed,
underkøbes; og saa maa man give —
give ofte, give dygtig, give saa det
rigtige for.

Om Verden.

En eller anden har taget sig fore at
undersøge, hvilke Skikke eller Cere-
monier forskellige Folkelag bruger,
før de begynder at nyde et Maaltid.
Det er interessant at se, hvor almindelig
udbredt er den sælske og Be-
vidsthed, at man før Maaltidets Ry-
delse pligter, i en eller anden Form,
at takke og takkalde de fremsatte
Gavers Giver.

Efter Reisendes kunstnemme Be-
retninger gaar Reglene aldrig
til et Maaltid uden først at have af-
ret en Del af det til Gudene. Saa
denne Maade vil de vise sin Taknem-
melighed.

Judæerne og Sibirien's Folkelag

følger det første Skikke i Tiden for at
nedkalde Gudernes Betsjæle over
Kisten.

Minseren nyder intet, uden han
først har sat Maden paa Guds Guden-
Mær og paa denne Maade anraabt
sin Guds Betsjæle. Prædikenerne
berører før Maaltidets Vand med
et indviet Stofstof og raaber højt
Gudens Navn.

Oldtidens Graefere og Romere
undlod aldrig til Maals at udgyde til
Gudene et Drilkeoffer. Romerne
lød sig ikke nøie alene med Tegn og
sundholte Gaadlinger; de fremtogde
ogsaa Bønnen i Ord.

Araberne fremtogte før og efter
Maden en Bøn.

Madgæsterne bærer sig dybt, naar
de staar op fra Bordet og „bisser sine
Kænder.“

Spaniærerne sjaar Sønderne sam-
men og raaber: „Gode Gud, lovet
være du for Maden.“

En Muselman sætter sig aldrig
til Bords uden at sige: „I den na-
digste og mest barmhjertige Guds
Navn!“

Det gamle Israel glænte ikke
Bordbønnen. Guds Folk kom ihu,
at alt, de nød, var fra Herrens
Haand, og de takkede ham for So-
verne.

Bliver Bøn holdt før og efter
Maaltidene hos alle Kristne? Des-
værre, nei. Saa mange glemmer og
saa i dette Skikke at følge i Jesu
Fodspor. Han holdt Bordbønnen.

Skorsten er det i dit Hus, i dit
Øje?

Fra Pascal's „Tanter.“

Forlangeligheden har fundet saa
fald en Ankerplads i vort Hjerte, at
en Gaadsløser, en Skæfthjælper,
en Sjøner proler og giver Fordring
paa Venndere. Selv Filosoferne
er ikke bedre. De, som kan skrive
med Begrebet Hæ, vil æres forat
have skrevet det, og de, som læser det,
vil æres for at have læst det. Og
jeg, som nedskriver dette, har maasse
de samme Laster, og de, som en Gang
skulle læse det, saar det maasse ogsaa.

Jeg mener, det er en afgjort Sag,
at dersom alle vidste det, som bliver
sagt Mand og Mand imellem, vilde
der ikke gives fire Benner paa Jor-
den. Dette fremlyser af de Stridig-
heder, som foranlægges ved den uflig-
brøddige Sladder, der er saa almindelig.

De, som har Modbydelighed for
Religionen, skulle først bringes til at
se, at den ikke er fornuftstridig, der-
næst at den er ærbødig og egnet til
at indvæde ærbødig Agtelse, siden at
den fortjener at elskes, og at enhver
maa elske den før sand. Først da
kæmper ved ubestridelige Beviser, at

den er sand, fremhæver dens Alder og
Sællighed gennem dens Størhed og
Uphøjethed og endelig vis, at den
maa elskes, fordi den lever, hvad der
i Sandhed er godt.

Sort Arbeidsfelt.

Alderdomshjemmet.

For en længere Tid siden blev Di-
rektionen for Alderdomshjemmet i
Stamwood til alle Præstere i Pacifi-
c District og bad dem foreslaa nogen
til Husfader og Husmoder for Hjem-
met. Af dem, som svarede, var der
dog ingen, der havde nogen at fore-
slaa. De udtalte Haabet om, at Her-
ren vilde udpege et dygtigt Par Folk
til den for Hjemmet saa vigtige Post.

Denne tror vi forstilt nu er løst.
Det A. R. Thompson og Hustru paa
Direktionens sidste Møde blev valgt
som Værtere for Hjemmet.

Mr. og Mrs. A. R. Thompson er
opvoksne i Tipton Menighed i Garden
County, Iowa, er vel og fordelagtig
kendte i vore Menigheder ved Tracy,
Minn, Story City, Iowa, og Roselle,
K. D. og en Tid i Slagt Menighed,
Washington, hvor de har de sidste 6
Maanedes opholdt sig hos sin Datter
og Svigerfar, Post, og Mrs. Juge-
briffon.

Mr. Thompson er en erfaren For-
mer og Forretningsmand.

Da Mr. og Mrs. Thompson maa
gøre en Tur til North Dakota i For-
retningsanliggender, som Hjemmet
ikke omdes før den 15de Oktober;
men paa den Dag, om Gud vil, be-
gynder det sin Virksomhed.

Stamwood.

Søndag Aften, den 24de Juli, af-
teviendes i Trefaldigheds Menigheds
Kirke, Stamwood, Post Lauritz Ras-
mussen og Emma Raan. Brudgom-
men er vel kendt for „Herald's“ Ve-
tere. Bruden er yndig Datter af
Ole og Elen Raan, som for mange
Aar siden forlod sin Fædrelandsgård,
Vardalen, og kom til Eau Claire,
Wis., hvor de blev viiede af den dengang
unge Pastor J. A. Frick. Si-
den stiftede disse til Minneapolis og
blev Medlemmer af Her Præsters Me-
nighed, da Prof. S. G. Stab var dens
Præst. De sidste 20 Aar eller mere
har de været Medlemmer af Trefal-
digheds Menighed, Stamwood. Ven-
dens Forældre foranstaltede et pent
Egteskab for sin Datter. Af udbøns
Gjester var tilstede, Post, Mrs. Carl,
Clara, Jenny og Salvan Jøse, Post,
og Mrs. Jugebriffon, Post, og Mrs.
Paalson, Post, Tingstad, Brudgom-
mens Broder, August, fra Maria,
Oregon, Mr. og Mrs. Finley og Dal-
ter Laura fra Everett, samt Mr. og
Mrs. Oscar Finley, ligeledes fra

Everett. Post, S. W. Thernagel for-
rettede Vielsen. Brudegæsterne var
Laura Finley, Vins Verfall og Ragn-
ald Thorn. Det øvrige Tilbeder var
Kug. Kolumben, G. A. Thernagel og
Carl Jøse.

Postell.

Post Dale holder Religionsskole i
Kirken som Dags i Aften, fra kl. 9
til 12 Aftendag. Skolen begynder
den 24de Juli og skal holdes til den
24de August. Der er femten Børn
indskrivne. Der undervises i Salmo-
sang, Katekismus, Fortælling, Bibel-
historie og det nye Testamente. Alle
forældre er hjertelig velkomne til at
sende sine Børn. Både Engelsk og
Korisk læres.

Søndag Aften den 24de Juli sam-
ledes en Stare Venner i Præstegaar-
den. De kom ikke for at blive be-
været, men for at beværet, og det viste
de, at de kunde. De sang med sig
sige og Jer Gæster. Der var ogsaa
Kommune og Kvæstner. De kom for
at høre sine Præstefolk velkomne og
ligeledes for at ønske dem et langt
og lykkeligt Samliv. Som Brude-
gæster var samlet \$26.00 i Kontanter.
Både Hæ og Hustru Begne takkede
Pastor Dale for Gæsten og den Hjær-
lighed og Velvilje, som den stod for.
Den haabede, at Præst og Menighed
aldrig kunde arbejde sammen med den
bedste Fortjeneste til mange Sjæles
Frelse. Efter at have tilbragt en
hyggelig Aften sammen med Sang,
Læse og Bassar, skildes man sent
paa Aften.

Skindforeningen mødte hos Mrs.
Pestronn sidste Torsdag Eftermid-
dag. Der var mange tilstede både
af Medlemmer og Betsjæle. Tors-
dag den 13de Aug. bliver der Møde
hos Mrs. Ende.

I Rosetta er man begyndt med
Ephoresen af Kirken. Fremmen er
nu oppe, og det ventes af Bognin-
gen skal være færdig for Brug om
et Par Maanedes.

Historie, Cre.

Uter har Tøden gjestet var Midt
og taget bort en af vore suere. Den-
ne Gang var det Ed. Edwards, som
til Hjemlav. Han var en stærk Mand,
som næsten aldrig havde været syg og
var nu i sine bedste Aar. Men kort
efter kom der til ham, som det saa ud
til, en alvorlig Fortilgelse. Ledsoget
af en meget ondartet Dodevulme. Han
søgte Lægehjælp, men det syntes ikke
at have nogen Virkning. En kort Tid
efter reiste han til Portland for at se
en videre Lægehjælp, og det viste sig,
at han havde en „Abscess“ i Hodet,
og paa Lægerens Tilstandelse under-
stiftede han sig en Operation. Det

lyntes at hjælpe, og han kom sig hurtigt efter Operationen. Men lidt efter lidt begyndte det at blive værre, hellere end bedre. Den 9de Juni, da vi var paa Sjæmmentrejse til Synodemødet, besøgte vi ham og efter menneskeligt Skjøn saa det ud til, at han dog kunde blive bra igjen. Men næste Dag fik han et haardt Anfald og paa Raad af Lægen, som var en af de bedste for disse Slags Sygdomme, underkastede han sig en anden Operation; men allerede kl. 4:20 Torsdag Morgen den 11te Juni udoandede han. Al menneskelig Bøgehjælp viste sig at være forgæves, og Døden gjorde sit sikre Indtog.

Tagen efter vor Ankomst til Chicago fik vi det overmaade tunge Budskab, at vor Ven Edwards var død og begravet; og det er usædvanligt at tilføje, at vi var alt andet end stemt til at være borte. Søndag den 14de Juni blev han begravet fra Sjæmnet i Astoria, under usædvanlig stor Teltagelse. Past. Previk fra Chicago, Wash., foretogede baade i Sjøet og ved Graven. Ed. Edwards var en af dem, der ved sin venlige Omgangselse vandt alles Agtelse og havde saaledes vundet sig en stor Skare Venner den Tid, han var iblandt os. Han var en from Egteskelle, hjertlig Fader og effelig Broder. Han bekjendte frimodig sin Frelser paa sit Dødsleie og var glad ved at lade Jordelivets Fortrængelighed for Ufortrængelighedens Årgene, forhovert ved Guds Søns Blod.

Sans Broder John Edwards stod ham troelig bi, indtil det sidste, lige saa hans Søster. Borens alles hjertelige Sympathi gaar ud til den af dødets unge Søster, Barn, Brødre og Søstre, der begræder Tabet af en from og effelig Egteskelle, Fader og Broder, ligeledes til de flere Forældre hinfødes Samet. Maa Gud, som er de bedrøvedes Trøster, trøste dem i deres Sorg og være nær hos dem med sin Betsignelse, saa de kan saa Frimodighed til at bekjende Herren som Herren tog, Herrens Ravn være lovet."

Læro. P. Kofte.

Kristus som en Gave og et Exempel.

Evangeliet's Hovedstykke og Grund er dette, at du annammer og erkjender Kristus som en Gave og Eksempel, som er givet dig af Gud til Evendommen, saa at, naar du ser eller hører, at han gjør eller lider noget, du da ikke tvivler paa, at han selv, Kristus, er din egen med saadan Gjerning og Lidelse, hvorpaa du ikke minder tør forlade dig, end som om du selv havde gjort det, ja, som var du den samme Kristus. Se, det beder at erkjende Evangeliet ret, det er, Guds

overvorte Gødded, som ingen Profet, ingen Apostel, ingen Engel nogeninde har kunnet udlyse, intet Hjerte nogeninde har noksom kunnet benytte og begribe. Det er Guds store, brandende Hjærlighed til os; ved den bliver Hjertet og Samvittigheden glad, fister og tilfreds. Det beder at prædike den kristelige Tro. Deraf kaldes saadan Prædiken et Evangelium, det er paa vort Sprog saamaget som et glædeligt, godt, trøstelig Budskab, af hvilket Budskab Apostlerne ogsaa kaldes de tolv Sendebud. Herom er det Skjalms taler Kap. 9, 6.: Et Barn er født os, en Søn er givet os. Er han os givet, saa maa han være vor, og saa maa vi ogsaa annamme ham som vor. Og Rom. 8, 32.: Hvorledes skulde Gud ikke ogsaa Hjærlig os alle Ting med sin endbaarne Søn? Se, naar du griber Kristus paa denne Maade, som en Gave, givet dig til Evendommen, og ikke tvivler derpaa, saa er du en Kristen. Den Tro forløser dig fra Sønd, Død og Helvede og giver, at du kan overvinde alle Ting. Al, herom kan Ingen tale tilfulde. Det er det Særgelige, at saadan Prædiken er forstummet i Verden, endog Evangeliet hvert Dag bliver læst.

Naar du nu saaledes har Kristus til din Saligheds Grund og Hovedstykke, da følger det andet Stykke, at du ogsaa tager ham til Exempel og hengiver dig saaledes til din Næstes Tjeneste, som du ser, at han har hengivet sig for dig. Se, da have Tro og Hjærlighed sin rette Gang, Guds Bud er opfyldt, og Mennesket glad og usforædret til at gjøre og lide alle Ting. Mærk derfor dette: Kristus som en Gave nærer din Tro og gjør dig til en Kristen. Men Kristus som et Exempel over dine Gjæringer; disse gjøre dig ikke til en Kristen, men gøres af dig, efter at du først er gjort til en Kristen. Saa langt nu, som Gave og Exempel ere stikket fra hinanden, saa stor Skilsmisse er der og mellem Tro og Gjæringer. Troen har intet Eget, men sin kristi Gjærning og Lid. Gjæringerne have noget eget af dig, men skulle dog ikke høre dig til, men din Næste.— (Dr. W. Luther.)

Guds Riges Fremgang.

Udvid dit Paulus's Sted, og lad dem udpende dine Folgers Tæpper, forhindre det ikke! Stræk dine Svæver langt ud og gjør dine Føle saft! Ef. 5, 2.

De anførte Ord er en Spødsom om Israels Folks Tilstand efter det kaldeiske Jangenskab. Under Jangenskabets saa det ud, som Folket var forladt og forglemt af Gud og viet til Undergang. Men nei, siger Profeten. Guds Folk skal i Fremtiden

blive talrigere end nogeninde før, og saa gif det. Føderne har udoilet sit Telt, udspændt sine Folgers Tæpper, strakt sine Svæver ud og gjort sine Føle saft.

Men vor Tæst er ikke en Profet om Missionsarbejdet's Betsignelse. Befalingen er en Missionsbefaling og gjælder det nye Testaments Israels, Kristi Menighed. Profeten sammenligner Menigheden med en skov, der før var barnek, men nu begynder Familien at vokse til, saa det gamle hjem blir for trangt, og der maa bygges et nyt. Saaledes skal Guds Menighed vokse og udbrede sig.

Dette sker ved at prædike Jesu Kristi Evangelium i den bedenske Verden. Dermed fødes der Menigheden paa.

Hvor forunderlig er ikke dette Herrens Ord gaaet i Opfyldelse. Det saa ikke rart ud med Menighedens Udbredelse, da Jesus døde storodden og blev lagt i Graven, medens hans Disciple stræfflague frøb i Skjul, men hans Rinder triumferte, og alle Jesu Disciple skær, mente, at nu var alt Naad ude.

Men saa Uger efter modtager Disciplene en Gaandfuld Mand fra Gallien, Befaling fra sin oplandne Mester om at prædike Evangeliet for al Slabningen, og fra den første Pinse i den nye Vagt begynder Evangeliet en Seiersgang udover Jorden, der er aldeles uden Sidestykke. Thi med Herrens Ord, der er Føderne en Forargelse og Sedningerne en Taarflod, erobrede i de første Aarhundreder Jesu Kristi Sendebud baade de gamle, sterke bedenske Kulturlande omkring Middelhavet og de mere vilde og barbariske Folk til langt mod Nord og Ost i Europa. Modernighedens maatte udvide sit Telt, bygge sig større hjem, thi ved Ord og Taal fødes der den allevegne Værn.

Men Herrens Befalinger galdt ikke bare Apostlerne og deres allernærmeste Arvtogere. Den kristne Menighed har endnu den samme Opgave at løse, som hine havde. Den skal fremdeles udvide sit Paulus's Sted, høre Budskabet om Frelse frem til alle Folk og Lande og ikke stanse, før Herrens Rundskaab skjuler Jorden, som Vandene skjuler Havets Bund. Det er Maal, vor Herre har sat os.

Maatte dog alle oplade sine Pine og se, hvordan Guds Riges Sag har gaaet frem med Skjæmpeskrift i det 19de og 20de Aarhundrede, saa at siden Apostlernes Tider har Profetien i Ef. 5, 2 aldrig gaaet saa snart i Opfyldelse som nu i vore Dage. Ved os se lidt paa, hvad Tallet ved at berette om Missionsarbejdet's Fremgang og Frugter; thi Tallet lyver ikke."

Den nyere Tids protestantiske Mis-

sionsregner vi fra 1792, da det første Missionselskab blev stiftet i England. I 1810 blev "American Board" stiftet i De forenede Stater, og i 1815 blev det første Missionselskab stiftet i Tyskland. Siden den Tid er følgende Antal Missionselskaber stiftet:

I Storbritannien	72
I de engelske kolonier	41
I Amerika (De forenede Stater og Canada)	74
I Tyskland	27
I Norge, Sverige, Danmark og Finland	24
I Holland	15
I Frankrig	3
"Primitiviser" og "Evangeliser"	26

Til sammen

Er ikke Profetens Ord gaaet i Opfyldelse?

Det er selvsagt, at 100 Aar siden var der kun en Gaandfuld Arbejdere ude paa Missionsmarkerne, kun en Stationer, Stoler og Barnblertighedsholster var oprettet, og kun gderit saa var dalt. Nu er der paa Missionsmarken 18,499 arbejdnere og 26,876 indviede Missionsarbejdere, 10,545 Stationer og Vistationer, 845 Hospitaler, 29,868 Stoler, i helte 1,257,645 Eiener indviede i Guds Ord, og de daltte Sedningekristnes Antal er omtrent 1,250,000. Er ikke det en storartet velsignet Fremgang?

For hundrede Aar siden var omtrent al Verden fremt for Missionen. Afrika var der som det "mørke Asien". Bi med Hættagelse af Sedvidden og Kollstruer var Vandet hvidtændig afledt af Europæerne, og Afrikas Folk saa nede i et grusomt Mørke, ibland sine Trøllemidler, Slaver og andre Rander og levede i alle Bedenskabets Bedrøvelighed. Paa Samets Der Korreie Menneskerderi, den Hommeligste Utaat, Overtro og andre bedenske Kaster. I Indien brandte man Sufrene levende sammen med sin ofdøde Rands Sig, Brahma, Vishnu og Sivta frygtede og tilbød alle Mand, og den silreste Sei til Salighed var Seltpinied eller at is sig knuse under Jangernauts Bogn. Sina var praktisk talt fremt for Kristendommen til 1842, og Japan blev helt kobent for Evangeliet først i 1853. Vestasien saa under Muhammedanernes Nag, og Central- og Nordasien saa indhyllt i den mørke Nat.

Nu er praktisk talt al Verden aaben for Evangeliet med Hættagelse af Tibet, Centralasien og den muhammedanske Verden. Væjet er trædt rundt Afrikas Strande, og Kristi Budbærere har frangt lige ind i Vandets Hjerte. Havets Der er alle under Evangeliet's Indflydelse, og mange af dem er hvidtændig frelset. I Indien, Sina og Japan er Kristen-

dommen blev en saadan Naag, at selv de bedste Evigheder maas ta den med i Betragtning og lader at drage sig dens Fortrin og Beskaffenhed til gode, og i store, Manchuriet og til dels i Mongoliet gaar Missionen frem med Maanedestridt.

Sandelig, Guds Menighed har sunnet og maattet udvide sit Solskuds Sted, udspende sine Felgers Tæpper, strække sine Tæpper langt ud og glæde sine Følelser.

Mære Væder, ser du, hvor sandt Guds Ord er, hvor herlig Gud opfølger sine Væder, og hvilket Størsted Missionen er? Er du med i Arbejdet, eller hindrer du det? Gud kaldte bare Dem, saa vi kunde saa Syn paa Guds Riges store Arbejde, som gaar for sig i vor Tid og lige for vore Dine, og som sætte Troen i Hjertene til at bli med—(Katholikerne.)

Evighedsstraffen.

En ærverdige Præst behøvede engang en Prædiken om Tomsedag. Den følgende Dag holdt de nogle levende unge Mand, at en af dem skulde gaa til ham, og om muligt saa ham ind i en Diskussion. Han gik og begyndte Samtalen med at sige: „Jeg tror, at her er en lidet Menighed mellem Dem og mig, og jeg tænkte, at jeg kunde saa den afgjort Dag.“ „Ja,“ sagde den gamle Præst, „hvad glæder det?“ „Ja,“ svarede Ungdommen, „de siger, at de ngubelig vil vore mig, og jeg tror ikke det.“ „Ja, lidt lette er alt,“ svarede Præsten, „saa er der intet udfordrende mellem Dem og mig. Hvis De staar op i Math. 23: 46, vil De finde, at Menigheden er mellem Dem og den store Jesus Kristus, og jeg vil raade Dem til at strafs gaa hen og ordne det med ham.“

Skibbrudene Stæft.

For mange Aar siden stod paa Skibbruden i en af vore store Skæbder en Dreng, som spurgte efter Skaptainen paa et af de herliggende Skibe. „Ja, han kommer der,“ sagde en Østmand, der gik forbi, og hørte Spørgsmaalet. Drengen gik hen til Skaptainen og hilste, „Sel“, sagde Skaptainen, „hvad vil du?“ — „Jeg vil gaa tilfæl, Skaptain.“ — „Du, gaa tilfæl, med hvem?“ — „Med Dem, Sr. Skaptain, hvis De vil tage mig med.“ — „Gør du noget tilfæl før?“ — „Rei, Skaptain.“ — „Svart for vil du da tilfæl nu?“ — „Jeg at jende min Moder nu Dore, som er Enke, og jeg vilde forbinde, at hun som paa Følgeløst.“

Skaptainen fattede Gudhed for den herberlige Dreng og den Maade, hvor-

den han talte om sin Moder.

„Sel, har du dine Papirer?“ — „Papirer! Jeg har ingen, Skaptain.“ — „Jagen! ja, da kan jeg ikke tage dig med.“ — „Gjør det dog, Skaptain, jeg skal blive en meget god Dreng, skal De se.“ — „Jeg kan ikke; det er imod vore Regler. Vi antage Jagen, med mindre hun har en eller anden Attest, forsig at anstafte dig en saadan.“

Drengen, der havde meget langt blem og saaledes Bussfællighed ved at saa nogen Attest, vendte sig med tungt Hjerte om for at gaa, idet Skaptainens Pæ kaldt paa en lille Palle, han bar. — „Gode har du der, min Dreng?“ — „Mine Klæder, Sr. Skaptain.“ — „Dine Klæder — men hvad er det?“ — „Min Bog.“ — „Gode slags Bog?“ — „Min Bibel.“

„Ja saa,“ sagde Skaptainen, „vi hove for Resten ikke meget at gjøre med den Bog ombord; men lad mig se den!“ Han tog den i Haanden, aabnede den og saa der skrevet, at Bibelen var en Gave fra Søndagskolen som en Belønning for den flid og gode Opførelse, som Drengen havde udvist, medens han gik der.

„Ah, min Dreng, dette er fuldejl-gørende. Kom, du skal nok blive paamsustret!“

„Gudsfrugt er nyttig til alle Ting, da den har Forjættelse for det Liv, som nu er, og for det kommende.“

Fenge.

„Gode er Fenge?“ spurgte et Blad. De to bedste Betsvareelser var vistnok følgende: „Fenge er den bedste Adgangsбилlet til ethvert Sted undtagen til Himlen; de kan staa og Alt, kun ikke Voffen kan haves for dem.“ — „Fenge er det, som nogle taber Voffe og Selbred for at vinde, og andre vinder Voffe og Selbred ved at tabe.“

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
- Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.
- Brevik, G. J., Chinook, Wash.
- Blækkan, J., Box 175, Rockford, Wash.
- Korup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.
- Hjerke, A. O., 1818 Donovan, So. Bellingham, Wash.
- Blicher, P., Bothell, Wash.
- Basilson, H. E., Silvana, Wash.
- Brevig, T. L., Teller, Alaska.
- Christenson, M. A., 823 Athens Ave., Oakland, Cal.
- Carlson, L., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.
- Dale, J. O., Bothell, Wash.
- Eger, Olaf, 1797 So. I St. Phone: M 4270.
- Foss, L. C., 2920 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Grønberg, O., 2428 Howard St., San Francisco, Cal.
- Hagoes, O., 425 E. 10 St. Tel. East 621 og B 1729. Portland, Ore.
- Hastvedt, S. B., 927 34th St., Oakland, Cal.
- Harstad, B., Tel. State 64, Parkland, Wash.

- Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.
- Holden, O. M., 514—5th St., Coeur d'Alene, Idaho.
- Heimdal, O. E., Parkland, Wash.
- Ingebritson, H., Fir, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Larson, W. A., 1408 O St., Sacramento, Cal.
- Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.
- Norgard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.
- Ordal, O. J., 1469 Humbolt St. Tel. Main 2763, Bellingham, Wash.
- Pedersen, N., 1909 Milpas St. Tel. Home 1218, Santa Barbara, Cal.
- Preus, Ove J. H., 1707 So. I St. Phone: M 4270.
- Stub, H. A., Tel. Main 4438, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Sprengsen, H. W., Box 4, Newman, Cal.
- Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.
- Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
- Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
- White, A. O., Silverton, Ore.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER OG MENIGHEDER.

- Newman, Cal. Gudstj. 1ste og 3die Søndag i hver Maaned, Kl. 2 i den tysk-luth. Kirke. Søndagskole Kl. 1.
- Stockton. Gudstj. 4de Søndag Kl. 2:30. H. W. SPRENGSEN, Pastor. Santa Barbara, Cal. Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 1den og sidste Søndag i Maaned, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218. N. PEDERSEN, Pastor.
- San Francisco. The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday Chapel in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m. E. M. STENSRUD. 2222 Howard St. Phone: Market 2148.
- Oakland, Cal. St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.
- Fruitvale. Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.
- Hayward and Russell. Services the 4th Sunday of every month at 3 p. m. and 8 p. m. S. B. HUSTVEDT, Pastor.
- Sacramento, Cal. Vor Frelsers dansk ev. luth. Menighed—Gudstj. 1ste og 3die Søndag i hver Maaned, Kl. 11 Form. og 7:30 Aften. 1den og 4de Søndag Kl. 7:30 Aften i Pythian Castle, Hjør. af 9de og J Sts.
- Suisun. Livermore, Pleasanton, Paso Robles, San Luis Obispo. Gudstj. efter Tillysning. W. A. LARSEN, Pastor.
- Bellingham. Zion's lutherske Kirke, Grant St. nær Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aften-gudstjenester i det engelske Sprog. Søndagskole Kl. 10 Formiddag. O. J. ORDAL, Pastor. 1469 Humbolt St. Tel. Main 2763.
- Chinook, Wash. Chinook Ev. Luth. Menighed—Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk.

- Søndagskole Kl. 10 Form. G. J. BREVIK, Pastor.
- Tacoma. Vor Frelsers Ev. Luth. Kirke, Hjør. af 17de og So. J Sts., Cable og So. E St. Cars. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11, Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9:30. OVE J. H. PREUS, Præst. 1707 So. I St. Phone: Main 4270.
- Portland, Oregon. Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelsers Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. Tag Seilwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til 11 Grant St.
- Kelso. Gudstj. efter Tillysning. O. HAGOES, Pastor.
- Silverton, Oregon. Gudstj. 1ste, 1den og 3die Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3die Søndag Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 1den Søndag Efterm. i Maaned.
- Barlow. Gudstj. sidste Søndag i Maaned, Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 1den Onsdag i Maaned, Kl. 7:30 Aften paa norsk.
- Sodaville. Gudstj. efter Tillysning. A. O. WHITE, Pastor.
- Astoria, Oregon. Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maaned; Formiddag Kl. 10:45 og Aften Kl. 8.
- Quincy. Gudstjeneste den første Søndag i Maaned Kl. 11 Formiddag.
- Oak Point og Alpha, Wash. Gudstjeneste efter Tillysning. THEO. P. NESTE, Pastor. 417—29th Street.
- Genesee, Idaho. Vor Frelsers—Gudstjeneste som Regel hver anden Søndag Kl. 11 Form. Søndagskole Kl. 10 Form. The Eng. Luth.—Services every other Sunday at 3 p. m.
- Clarkston og Lawiston. Gudstjeneste en Gang i Maaned. Søndagskole før Gudstjenesten.
- Kamiah og Koonkia, Kennewick, Jost og Howell. Gudstjeneste efter Tillysning. O. C. HELLEKSON, Pastor.
- Stanwood, Wash. Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form.
- Freeborn. Gudstj. 1ste og 3de Søndag Kl. 11 Form.
- Camano. Gudstj. 1den og 4de Søndag Kl. 3 Efterm.
- Florence. Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm. H. M. TJERNAGEL, Pastor.
- Seattle. Immanuel's lutherske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Ave., 1ste Union car.—Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9:45. H. A. STUB, Pastor. 1215 Thomas St. Tel.: Main 4438.
- Kassierer for Indrenslationen i Pacific Distrikt T. K. SKOV 2128 South J Street

Parland.

Mrs. Anna Zentgraf har været paa en Visitat til Seattle og Everett.

Prof. H. J. Hong besøgte denne Uge Bellingham og andre Steder op efter Sundet.

Mrs. W. A. Dalf og to Søster, Seattle, under Landlovs Hils og behagelige Tilværelse hos Forældrene og Bekendtskabene. Hr. og Mrs. Runk.

Mrs. Clara Jensen er kommet tilbage efter at have fuldført et Studium ved Sommerkolen i Forkludelse med Normalkolen i Bellingham.

Hr. og Mrs. Jørgen Johnson med Pigen, Ballard, Wash., besøgte i Begyndelsen af Ugen Mrs. Gunder Johnson.

Hr. K. Lee fra Minn., var forleden Uge, i Afsked med sin Søster og to Børn, paa Besøg hos Familien Jensen. Hr. Lee tilhører en af de forløbste Menigheder i Minnesota og er en af "Herald's" mangeårige Lesere.

Skoleforeningen mødte denne Uge hos Mrs. Swanson.

Dr. E. J. Torney, Hr. og Mrs. Ejerens gamle Dø, har maadelig undersøgt sig en meget vanskelig Operation for Blindtarmbetændelse. De første Dage efter Operationen havde Sorgen lidet Dø og Patientens Bedring; men han mener dog nu, at dersom ikke uventede Forvælinger sætter ind, Gælden vil kunne vel igjennem og inden ret længe være paa Benene igen.

Anna Geddes opholder sig gjennem Sommerferien i Idaho, hvor hun udfører sine Pligter ved at hjælpe en Farmet med Høstarbejdet.

Mrs. Louise Anderson og Mrs. Sigrid Geddes besøgte Sommerkolen for Værelse i Tacoma.

Mrs. Selborg Parfen, Tatter til Hr. og Mrs. F. L. Parfen, Verdenskjendts Besøgere, som forleden Uge herud fra Osten, hvor hun har været Væretinde ved en Skole i Iowa.

R. D. Nelson, Washville, K. Col., var nylig indom og hilste paa Son. F. C. Erickson og Anille.

George Johnson, Parlands tidligere Medlem, er nu i Israel Kirkens Medlem, beskæftiget med Vedelsen af forskellige Bønder, Oplevere og Sangforeninger. Han instruerer ogsaa det her paa Stedet nylig dannede Kor.

Mrs. Ole Olsen er nu som meget i Bedring fra sin Sygdom, at hun er i Stand til at sidde oppe i en Sænk i en fast Tid hver Dag.

Hr. Mrs. Jørgensen er kommet indervestlig om, at Datteren, Mrs. Olive Christensen, stod Rejsen til den østre Del af Staten ganske bra. Hun besøger sig under Udslandsarbejdet nok saa vel, men er endnu langt fra hel.

Medtaget til Skolen.

J. Lindstedt\$	5.00
Jacob Runde	1.00
Med T. G. Sætra fra D. R.		
Der	100.00
		\$106.00
		W. Knudsen, Kasserer.

Det gamle og det nye Testamente.

Under sammenligning de to Testamenter med to Hoved, som berer paa en Stang en Kæde, fuld af forskellige, (de Druer. Bogen berer de Vindstøvs Tragt, men med den Jord, at den forreste Mand ikke ser Aragen, mens den bagerste Mand ser både Aragen, som han berer, og den, som hjælper ham med at bære den, Gudene i den gamle Pakt var velintet ikke stand til at erkende den fulde Værd og Betydning af de Sandheder, som de bragte Eftertiden. "I Tre hode alle disse uden at have opnaet Forfættelserne; men de saa dem langt borte og hilste dem og bejendte, at de var Gæster og Udlandinge paa Jorden." Men af den nye Pacts Værd, vi har den store Jordel, at vi har alt foran os til Værdi. "Gud og Hilsen."

Landmænd.

Quis de ønsker at bo paa et Sted hvor eders Børn har rigelig Adgang til en god Skoleuddannelse, saa kom til Parland, Wash., og jiffre eder et Bjem nu, til rimelig Pris. For Søster eller Land i større eller mindre Støkker hør man hændende sig til John Strandnes som boer paa Stedet, eller man vil træffe ham ved at gaa ind paa Gullums Office, 402 Bernice Bldg., Tacoma, Wash.

W.A.E. Schmidt Co

333 THIRD STREET,

MILWAUKEE, WISCONSIN

Vi har et stort Assortiment af alle de bedste og billigste Artikler, som findes i den amerikanske Handel.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc. It also offers brief courses in Mechanical Drawing, Surveying, Navigation, Geology, Mineralogy and Assaying. The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room, board and washing for nine months \$180, six months \$127, three months \$67.

Fall term opens September 29.

\$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school. Address

N. J. HONG, President,
Parland, Wash.

Dr. E. J. Torney; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses fitted. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

STANWOOD

FEED & SALE STABLE

Rigs for Rent — General Teaming
J. W. Hall, Propr.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

J.T. WAGNESS

PHOTOGRAP ER
Latest and up to date work
STANWOOD, Wash.

GEO. M. MITCHELL

Attorney at Law
Notary Public
Wills and Probate Matters receive careful attention
Stanwood, Wash.

The Post Office Confectionary Store.

Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, Wash.

KLAEBOE DRUG CO.

Our Specialties er at alle de bedste Recepter indbragte fra de staabende Bønder.
Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed Embalmer
STANWOOD - WASH

Hafstad & Johnson,

Heavy Shelf Hardware
STANWOOD - WASH.

Dr. Hartman

Examineret Læge
Fra Arizlania Universitet.
Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.